

14.04.2020r. WTOREK

1. Gimnastyka dla smyka

<https://www.youtube.com/watch?v=351fw50UOn8asy>

2. Piosenka „Na podwórku” - do wysłuchania

Na podwórku na wsi
jest mieszkańców tyle,
że aż gospodyni
trudno zliczyć ile.

Ref.: Kury, gęsi i perliczki,
i indyki, i indyczki.

Jest tu kwoka z kurczętami,
mama kaczką z kaczkami.

Piękny kogut Kukuryk
i kot Mruczek,
i pies Bryś.

Więc od rana słysząc wszędzie: kukuryku, kwa, kwa, gę, gę,
hau, hau, miau, miau, gul, gul, gul –
podwórkowy chór.

II. Koń kasztanek w stajni,
a w oborze krowa,
tam w zagrodzie owce
i brodata koza.

Ref.: Kury, gęsi i perliczki...

III. A tu są króliki: i duże, i małe,
łacie i szare,
i czarne, i białe.

Ref.: Kury, gęsi i perliczki...

R. zadaje dzieciom pytania dotyczące tekstu piosenki.

– Gdzie mieszkają zwierzęta, o których jest mowa w piosence?

– *Jakie zwierzęta mieszkają w wiejskiej zagrodzie?*

R. rozmawia z dzieckiem na temat wyglądu, zwyczajów i charakterystycznych głosów, które wydają wymienione w piosence zwierzęta.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 3.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem samodzielnie. Rysowanie po śladzie drogi kury do kurnika.

4. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej- Zaremby *Uparty kogut*.

- Wyjaśnienie znaczenia słowa *uparty*.

Rodzic pyta:

- Kogo nazywamy upartym?
- Czy zwierzęta też mogą być uparte?
- Czy znacie takie zwierzęta?

Książka (s. 62–65) dla każdego dziecka.

Dzieci słuchają opowiadania, oglądają ilustracje.

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży. Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona.

– Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.

– Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata.

Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem supermamą.

– Będą też kury, gęsi, kaczki, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem.

Samochód wjechał na podwórkę. Ada i Olek pierwsi przywitali się z ciocią i wujkiem i natychmiast zaczęli się rozglądać za zwierzętami.

– Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szceniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść. Wybrała się więc na spacer po podwórku.

– Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gąsięta, kaczki i kaczęta. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry”, „witam państwa”, „przybijemy piątkę?”.

– Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy.

– To kozłátko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek.

– Prześliczny maluszek – stwierdziła z podziwem mama.

Kozłátko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Obgdakały ją z każdej strony... i sobie poszły. Został jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony.

– Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama.

– Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata.

Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami.

– Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłam w czerwonym kapeluszu – powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz –

dodała uspokajająco.

Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparte ptaszysko nie odstępowało jej na krok.

– Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes.

– Nie bój się, mamó – Ada dodała mamie otuchy.

– Dam sobie radę. – Mama bohatercko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra.

– Bywa uparty jak oślątko – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu. – No właśnie! – powiedziała stanowczo mama.

Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie.

Ada unikała pszczoł od czasu, gdy minionego lata została użądlna w stopę. Woląta przechadzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądłają i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znudzona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak, żeby dotrzeć do furtki prowadzącej do sadu, musiałyby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Woląta tego uniknąć. Postanowiła przechytryć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot.

Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym przejmował.

– Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.

– To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama. Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.

• Rozmowa na temat opowiadania.

– Czy mama Olka i Ady była wcześniej na wsi?

– Z kim bawił się Olek?

– Co robiła Ada?

– Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?

– Czym zajęli się tata z wujkiem?

– Jak mama przechytryła koguta? Czy jej się to naprawdę udało?

Ćwiczenia z tekstem (próbujemy czytać tekst i odpowiadać na pytania pod tekstem)

Książka (s. 62–65) dla każdego dziecka.

5. Zabawa *Jakie jest zwierzę?*

– R. pyta: *Jaki (jaka) jest...?* – podając nazwę zwierzęcia, a dzieci wymyślają określenia. Np.

Jaka jest kura? (mała, głośna...)

Jaki jest kogut? (szybki, głośny...)

Jaka jest kaczka? (spokojna, powolna...) *Jaka jest krowa?* (duża, łagodna, spokojna...)

Jaki jest koń? (duży, szybki, groźny...)

6. Układanie zdań na temat zwierząt z wiejskiego podwórka (do wykorzystania karta pracy cz.4 s.4-5)

Zabawę rozpoczyna R., wypowiadając pierwsze zdanie. Np. *Po podwórku kroczy kaczka, a za nią żółte kaczuszki.* Następne zdania układa dziecko.

7. Karty pracy, cz. 4, s. 4–5.

Nazywanie zwierząt, które grupa Ady zobaczyła na wsi w gospodarstwie agroturystycznym. Odszukiwanie zwierząt znajdujących się w pętlach na dużym obrazku.

8. Odkrywanie litery z: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wyodrębnianie wyrazu podstawowego – **żubry**.

Karty pracy *Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby*, cz. 2, s. 64–65.

R. pyta:

– *Jakim zwierzętom przyglądają się Olek, Ada i dziadek?*

– *Czy żubry żyją na wolności?*

- Analiza i synteza słuchowa słowa **żubry**.

Dziecko dzieli słowo *żubry* na sylaby i na głoski. Liczy, ile w słowie *żubry* jest sylab, a ile głosek. Następnie wymienia inne słowa, w których głoskę *ż* słychać na początku (*żaba, żurek, żyrafa...*), w środku (*leżak, jeżyny, kałuża...*). R. zwraca uwagę, że głoska *ż* na końcu słowa jest często słyszana jak głoska *sz*, np. w słowie *garaż*.

- Budowanie schematu słowa *żubry*.

Białe kartoniki dla dziecka. Dziecko układa tyle kartoników, ile sylab słyszy w słowie *żubry*. Rozsuwa kartoniki i wymawia sylaby głośno.

Następnie układa tyle kartoników, ile głosek słyhać w słowie *żubry* – wymawia głoski głośno, dotykając kolejno kartoników.

- Budowanie schematu słowa *Żaneta*.

Białe kartoniki dla dziecka.

R. mówi, że niedaleko domu dziadków mieszka dziewczynka o imieniu *Żaneta*. Dziecko dzieli imię na sylaby i na głoski. Układa z kartoników schemat imienia.

- Budowanie modeli słów: *żubry*, *Żaneta*. **Czerwone kartoniki i niebieskie kartoniki dla dziecka.**

- Określanie rodzaju głoski *ż*. Dziecko wypowiada głoskę *ż* :
długo: *żżż yyy...*
krótko: *ż, ż, ż, ż.*

Głoska *ż* jest spółgłoską i oznaczamy ją na niebiesko.

Pod schematami słów zaznacza miejsca głoski *ż* niebieskimi kartonikami.

Uzupełnia modele słów: *żubry*, *Żaneta*, niebieskimi kartonikami i czerwonymi kartonikami.

- Odkrywanie litery *ż*, *Ż*

Kartoniki z literami *ż*, *Ż* dla dziecka.

R. pokazuje litery *ż*, *Ż*, dziecko omawia ich wygląd. Wskazuje różnice pomiędzy literami. Następnie umieszcza kartoniki z literami w właściwych miejscach pod modelami słów: *żubry*, *Żaneta*. R. pyta:

– *Kiedy używamy wielkiej litery?*

- Umieszczanie poznanych liter we właściwych miejscach.

Kartoniki z literami: u, b, r, y, a, n, t, e (dla dziecka).

Dziecko umieszcza pod modelami słów kartoniki z odpowiednimi literami. Czyta wyrazy.

- Karty pracy *Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby*, cz. 2, s. 64–67.
- Dzielenie nazw zdjęć na głoski.
- Kolorowanie na niebiesko liter *ż*, *Ż* w wyrazach.
- Czytanie sylab, wyrazów i tekstu.
- Oglądanie obrazków. Czytanie wypowiedzeń, wpisywanie obok nich odpowiedniej liczby – takiej, jaka jest przy obrazku, którego wypowiedzenie dotyczy.
- Wodzenie palcem po literze *ż* – małej i wielkiej, pisanej. Pisanie liter *ż*, *Ż* po śladach, a potem – samodzielnie.

9. Karta pracy, cz. 4, s. 6.

Naśladowanie głosów zwierząt przedstawionych na zdjęciach.
Otaczanie zieloną pętlą zwierząt, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą tych, które mają cztery nogi. Nazywanie zwierząt, które są w jednej pętli, i tych, które są w drugiej pętli.
Rysowanie kotków według wzoru. Kolorowanie drugiego kotka, licząc od lewej strony. Podział na sylaby na głoski (6-latki) nazw zwierząt z wiejskiego podwórka.

Milej pracy moje dzielne przedszkolaki.

Powodzenia